

Detektívna agentúra
AGATHA A CHRISTIE

STRATENÝ OBJAV

PIP MURPHY

FRAGMENT

Ilustrovala
ROBERTA TEDESCHI

Detektívna agentúra Agatha a Christie: Stratený objav

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Pip Murphy
Detektívna agentúra Agatha a Christie:
Stratený objav – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Detektívna agentúra
AGATHA A CHRISTIE

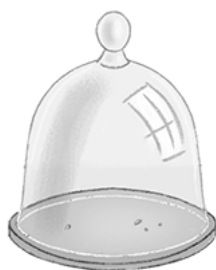
STRATENÝ OBJAV

PIP MURPHY

FRAGMENT

Ilustrovala
ROBERTA TEDESCHI

PRVÁ KAPITOLA

Agatha sa bez svojho zápisníka nepohla ani na krok. Ved' čo ak by niekto rozprával o niečom zaujímavom? Jej dvojička Christie zase nikam nechodila bez nejakého prístroja. Ved' čo ak by niekto rozprával o niečom nudnom?

Aj teraz si sestry želali, aby sa mohli pohrabať vo vreckách. Sedeli v útulnej obývačke a spoločnosť im

robila ich mama Clara, postaršia susedka pani Trellisová a vôňa domácej citrónovej bábovky, z ktorej sa im zakaždým zbiehali slinky.

Podľa Christie bola bábovka skvelá. Rada trávila čas s rodinou. Lenže pani Trellisová bola tá najnudnejšia osoba na svete. Christie tak veľmi túžila vytiahnuť svoj hračkársky gyroskop, až ju svrbeli prsty. Kútikom oka sa pozrela na kyvadlové hodiny visiace nad kozubom s bielou sadrovou omietkou. Zhrozila sa. Od príchodu pani Trellisovej ubehlo necelých dvadsať minút. Tie hodiny

sa iste pokazili. Neskôr ich bude musieť rozobrať a skontrolovať. Bola si celkom istá, že tentoraz ich dokáže správne poskladať.

Agatha sedela vedľa sestry na ošúchanej pohovke a čo najpozornejšie počúvala všetko, o čom sa mama so susedkou rozprávali. Dúfala, že si niečo z toho zapamätá a neskôr zapíše. Jej snom bolo stať sa spisovateľkou, ale písanie dialógov jej veľmi nešlo. Ani rozhovory s ľuďmi. Ako poznamenala jej dvojička, tieto dva nedostatky spolu mohli súvisieť.

„Drahá Agatha!“ zadunela pani Trellisová z kresla s vysokým operadlom stojaceho vedľa kozuba.

Agatha vyskočila. Pani Trellisová zle počula, takže niekedy hovorila

príliš nahlas. „Ehm, áno, pani Trellisová?“ odpovedala Agatha.

„Si také dobré dievčatko. Pripomínaš mi vlastné detstvo. Vtedy dospelí vždy deti videli, nie počuli.“

„Ak by sme sa mohli ísť hrať do záhrady, ani by ste nás nepočuli, ani nevideli,“ zamrmlala si popod nos Christie.

„Prosím?“ podozrievalo sa opýtala pani Trellisová.

„Lenže odvtedy sa všetko trochu zmenilo,“ hlasnejšie odvetila mama Agathy a Christie. „Veď žijeme v dvadsiatom storočí.“

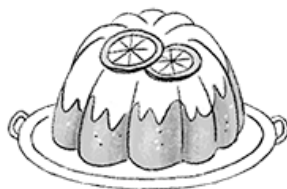
Ak by sa so mnou moje dcéry nerozprávali, prišla by som o mnoho zaujímavostí. Christie mi raz so svojím chemickým setom predviedla celkom milý trik...“

„Naozaj?“ začudovala sa pani Trellisová a potiahla pritom nosom.

„No, nemám právo dohovárať vám, ako vychovávať svoje dcéry, pani Parkerová, ale hry s chemikáliami iste nepatria medzi koníčky slušne vychovanej mladej dámy.“

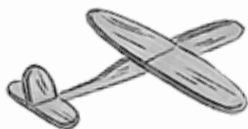
„Nie,“ súhlasila Clara, ktorej vôbec nezáležalo na tom, či sa jej dcéry venujú záľubám pre slušne vychované dámy, alebo nie. „Dáte

si ešte bábovku,
pani Trellisová?

Christie, ponúkni
pani susedku, prosím.“

Christie vyskočila z pohovky,
vzala podnos s bábovkou a ponúkla
pani Trellisovú. Sivovlasá dáma
si s chladnou zdvorilosťou kúsok
zobrala. Jej názor na sestry
dvojičky nemohlo nič zmeniť:
Christie nemala rada, lebo neustále
a bez dovolenia vstupovala do jej
záhrady, aby našla svoj drevený
vetroň či ochutnala opadané jablká.
Agathu mala rada, lebo nič z toho
nerobila.

„No,“ prehovorila pani Trellisová, „už by som vám konečne asi mala prezradiť, prečo som sa tu tak neohlásene zastavila.“

Christie sa pripravila na sťažnosti. *Určite si všimla tú zlomenú jabloňovú haluz*, pomyslela si rozmrzene.

Na jej veľké prekvapenie sa však susedka otočila k jej dvojičke.

„Iste ťa veľmi poteším, Agatha,“ prihovorila sa jej so žiarivým úsmevom. Potom sa takmer zlostne zahľadela na Christie a pohľadom ju vyzývala opýtať sa, prečo nepoteší aj ju.

„Ďakujem, pani Trellisová,“
odpovedala Agatha, no netušila,
či si susedka predstavuje potešenie
rovnako ako ona.

„Tvoja matka mi spomenula,
že sa chceš stať spisovateľkou.
Do nášho kraja zavítal na
návštevu môj dobrý priateľ.
Zajtra popoludní organizuje malé
posedenie a pozval aj slávneho
spisovateľa. Tak mi, samozrejme,
napadlo, že by si tam chcela ísť.“

„Och!“ Mohlo by to byť naozaj
zábavné. Keby len nazbierala
odvahu a dokázala sa s hosťami
porozprávať.